

[Ole Olsen]

andet den anden dag. Men det er måske netop et udtryk for, at man simpelt hen forsøger at snakke udenom.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget fra kommunisterne går ud på, at værdistigninger på jord og faste ejendomme skal kunne tinglyses som en offentlig prioritet, og det har jo unægtelig, hvad også den forrige ordfører var inde på, givet anledning til nogle højst bizarre og besynderlige udtalelser i eftermiddag, f. eks. fra hr. Ove Jensen, der mener, at russerne bor i usle træskure. Det er noget helt andet end det, jeg har set, da jeg var i Moskva og Leningrad og de andre store byer, for jeg opdagede ærlig talt ikke, at det var de usle træskure, der prægede de byer.

På lignende måde må jeg desværre også opfatte bemærkningerne fra hr. Aksel Pedersen og hr. Hagen Hagensen. Hr. Hagen Hagensen ville aldeles ikke have noget at gøre med at tale om, at værdistigninger skulle kunne indefrysnes eller optages som en offentlig prioritet. Ja, så må jeg da rigtignok gøre opmærksom på, at det er ellers noget, vi ikke er ukendt med i dansk lovgivning. Den gældende kapitalvindingsskat, gennemført af socialdemokratiet og venstre, har det som en mulighed ved salg, hvis parterne ønsker det; og hvis man ønsker at købe en ny landbrugs-ejendom f. eks., kan man få den skat – og skatten er jo bare et udtryk for, at der har været en værdistigning – tinglyst som en offentlig prioritet. Venstre tog også kraftigt afstand fra noget sådant – ja men herre du milde gud, vi har da dele af Danmark, hvor man bruger det for fuld kraft. I Hanstholm f. eks. har man ikke privat ejendomsret til jorden, den ejes af kommunen. Det fungerer udmærket, man kan udmærket finde ud af, hvilken grund der er den bedste, og den skal man så betale større leje af end den grund, der ikke er nær så attraktiv. Det kunne såmænd sagtens fungere.

Jeg tror bare ikke på, at den udformning, som kommunisterne har givet forslaget, er rimelig, og jeg deler de bebrejdelser, der er kommet fra bl. a. skatteministeren om, at kommunisterne ikke har gidet sætte sig hen og bare rette de helt elementære tekniske fejl og ikke har villet tage stilling til, hvordan det skal være, f. eks. om den tinglyste prioritet

skal have oprykkende ret, altså skal rykke op, efterhånden som de forrige prioriteter bliver nedbragt, eller hvad der skal ske.

Men jeg vil da ikke udelukke, at vi fortsætter og forbedrer den mulighed for at skabe en eller anden form for en offentlig prioritet, når det gælder det, som vi i dag kalder kapitalvindingsskat eller særlig indkomstskat, den mulighed, vi allerede har i den gældende kapitalvindingsskat.

Må jeg i den forbindelse sige tak for indbydelsen fra ministeren for skatter og afgifter til at genoptage forhandlingerne mellem partierne fra det første augustforlig angående beskatning af ejendomsværdierne ved salg, altså gennemføre en ny kapitalvindingsskat. Den gældende lov er som bekendt gennemført af socialdemokratiet og venstre, og den er håbløs. Den fritager de store gevinster omkring vore byer for skat i meget høj grad, og den rammer til gengæld ud efter generationsskiftet i landbruget. Loven virker håbløs. Jeg sagde det allerede, dengang de to partier insisterede på at gennemføre den.

Jeg skal nok komme til forhandlingerne. Jeg skal nok deltage i de nye forhandlinger med iver, men jeg vil understrege, at jeg er ganske overordentlig skeptisk med hensyn til at nå et resultat. Når jeg er så skeptisk, er det, fordi jeg allerede har forsøgt forhandlinger med centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Ikke bare en uge eller en måned, men et halvt år sad vi og forsøgte at komme igennem det, og hver gang vi andre sagde: ja men så lad os da nøjes med det, I nu foreslår, så gik de to partier hjem og kom tilbage og meddelte os, at så langt ville de alligevel ikke gå.

Jeg tror simpelt hen ikke på, at de to partier ønsker at gennemføre en kapitalvindingsskat, der rammer det, der ligger ud over inflationsgevinsterne. Lad os da bare prøve én gang til, men skal vi så ikke være enige om, at vi i hvert fald ikke denne gang vil spille hverken hele eller halve år med at forhandle, men gøre os færdige i løbet af nogle få uger og så tage et forslag fra regeringen ned i salen, så vi kan få afgjort den sag. Vi kan nemlig ikke leve med den håbløse lov, som socialdemokratiet og venstre har fået gennemført, og som plager dansk samfundsliv med hensyn til både de hurtige, store gevinster ved byerne, som man lader slippe, og generationsskiftet i landbruget.